మంచుతెరలు

- తాడేపల్లి శివరామకృష్ణారావు

(గత సంచిక తరువాయి)

6

"పెళ్ళా?! అదీ సాగర్‌తోనా! నీకేమైనా మతివుండే మాట్లాడుతున్నావా?" కోపంతో అరిచినంత పనిచేసింది రేఖ.

ఆమె అరుపులకు ఆ హాల్లో ఉన్నవారంతా ఒక్కసారి ఆమెవైపు చూశారు. దాంతో కొంచెం సిగ్గనిపించింది రేఖకు.

"ఏమిటే అంత బిగ్గరగా అరిచావు? సాగర్ నుండి తప్పించుకోవాలంటే ఇంతకుమించి మరో మార్గం లేదు. అతని వల్ల నీ మనసును స్థిమితంగా ఉంచుకోలేకపోతున్నావు. ఇదివరకులా ఆఫీసు పనులు పట్టించుకోలేకపోతున్నావు. నిన్నటికి నిన్న అంకుల్ గమనించకపోతే కొన్నికోట్లు నష్టం వచ్చివుండేది గమనించావా? నాకైతే ఇంతకుమించి ఈ సమస్యకు పరిష్కారం కనపడటంలేదు"

లలిత మాటలకు ఆలోచనలో పడింది రేఖ నిన్న జరిగిన ఒక సంఘటన ఆమెను ఉలిక్కిపడేలా చేసింది. టైపింగ్ మిస్టేకో లేక టైపిస్టు కావాలని చేశాడోగానీ తమ కంపెనీలో తయారయ్యే స్పేర్ పార్టు కొటేషన్‌లో వేల స్థానంలో కాకుండా కోట్ల స్థానంలో పదికి బదులు ఒకటి ప్రింటవుట్‌లో ఉంది. దాన్ని తాను గమనించకుండానే సంతకం చేసి చైర్మన్ దగ్గరకు పంపింది. ఆ పొరపాటును గమనించిన డాడీ తనను ఏమీ అనలేక డాటా ఎంటర్ చేసిన ఆపరేటర్‌కు ఇంక్రిమెంట్ కట్ చేశారు.

నిజంగా నాన్నగారు కూడా గమనించకపోతే? తలుచుకుంటే తన అజాగ్రత్తకు తానే సిగ్గుపడింది. ఇంతకు ముందెప్పుడూ ఇలాంటి సంఘటనలు జరగలేదు. తన మనసు తన అధీనంలో లేకపోవటం, పదేపదే సాగర్ తనను డిస్టర్బ్ చేయటం తప్ప మరోకారణం కనబడటంలేదు. ఇలాగే ఉంటే తాను బాధ్యతలు సక్రమంగా నిర్వర్తించలేదని రుజువవుతోంది.

"హే భగవాన్! తానెందుకు ఇలా తయారవుతోంది, తనకేనా? లేక ఆ సాగర్‌కు కూడా ఇలాగే మతిస్థిమితం తప్పుతోందా? ఆc. అయినా అతనికేం నష్టం. పూటకి ఠికాణా లేనివాడు. అతని సొమ్మేం పోతుంది, తన ఆలోచనలతో సతమతమైనా. అతని డిస్టర్బన్స్ వల్ల తన వ్యక్తిగత జీవితానికి, ఉద్యోగ నిర్వహణకు చికాకు ఏర్పడి తన కుటుంబం చిక్కుల్లో పడుతుంది గానీ, అతను ఏకాకి. ఏ పూటకి ఆ పూట కష్టపడితేగానీ నడవని జీవితం. తన వల్ల అతను డిస్టర్బ్‌కావటం జరగదు. కోటీశ్వరురాలైన తనెక్కడ.. ఏ పూటకి ఆ పూట వెతుక్కునే అతనెక్కడ? అదిగో మళ్ళీ అటు తిరిగి ఇటు తిరిగి అతని ఆలోచనలే!' తల విదిలించుకుంది.

అంతవరకు ఆమెనే గమనిస్తున్న లలిత చిన్నగా నిట్టూర్చింది.

"నువ్వంత తక్కువ ఊహించుకోవలసిన వ్యక్తి కాదనిపిస్తోంది సాగర్. ఎంతసేపూ నీ స్టేటస్‌పై నీకు అతిశయమేగానీ ఎదుటి వ్యక్తి వ్యక్తిత్వాన్ని అంచనా వేయటానికి కనీస ప్రయత్నం చేయవు. నా ఉద్దేశంలో సాగర్ నీకు సరైన జోడీ అని నమ్ముతున్నాను కాబట్టే ఈ ప్రపోజల్ నీ ముందుంచాను. ఆలోచించుకో. నీకు నీ ఇగో ముఖ్యమో లేక మనసు ప్రశాంతంగా ఉండటం ముఖ్యమా? ఎన్ని రోజులు కావాలో అన్ని రోజులూ తీసుకో. బాగా ఆలోచించే ఒక నిర్ణయానికి రా."

ఆలోచనలతో సతమతమవుతున్న రేఖను ఒంటరిగా విడిచిపెట్టలేక "ఇక వెళ్దామా?" అన్నట్టు చూసింది.

"లలితగారూ" అని ఎవరో వెనక నుంచి పిలిచినట్లనిపించి పిలుపు వినవచ్చిన దిక్కుగా చూసింది.

ఎదురుగా శర్మ. అంతే ఆమె ముఖంలో అంతకుముందు కనబడని సిగ్గు ముంచుకొచ్చింది. రేఖ అది గమనించినా గమనించనట్లే ఉండిపోయింది. శర్మను చూడగానే సర్రున కోపం ముంచుకొచ్చింది రేఖకు.

"చూడండి శర్మగారూ! మీరిలా మాటిమాటికీ మమ్మల్ని వెంటాడటం బాగుండలేదు. ఇదే ఫైనల్ వార్నింగ్. మీరుగానీ, మీ మిత్రుడు గానీ ఇలా నన్ను వెంటాడుతూ మళ్ళీ కనపడితే ఈవ్ టీజింగ్ కింద కేసు పెట్టించి అన్ని పత్రికల్లో ఫోటోలు వచ్చేలా చేస్తాను. జాగ్రత్త."

రేఖ హెచ్చరికకు ఖంగుతిన్నాడు శర్మ.

"మిస్ రేఖా! మమ్మల్ని పూర్తిగా అపార్థం చేసుకుంటున్నారు. మేమలాంటివాళ్ళం కాము. మేమూ చదువుకున్నవాళ్ళమే. మీ అంతకాకపోయినా కాస్తో కూస్తో సంస్కారం ఉన్నవాళ్ళమే. మా దురదృష్టమేమిటంటే మనం ఎదురుపడినప్పుడల్లా మీకు ఇష్టంలేని, మీ మనసును కష్టపెట్టే సంఘటనలు ఎదురవుతున్నాయి. వాటిని మా మెడకు చుట్టి మీరు అన్యాయ ఆరోపణలకు దిగుతున్నారు" కాస్త ఘాటుగా జవాబిచ్చాడు.

అతని ముఖాన్ని గమనించిన లలిత "అదేదో అన్నదని మీరూ సీరియస్‌గా తీసుకుంటే ఎలాగండీ? దానికి నేను తరువాత సర్ది చెపుతానులెండి. ఇంతకీ ఎందుకప్పుడు ఇక్కడ ప్రత్యక్షమయ్యారు. ఒక్కరే వచ్చారే. మీ స్నేహితుడు ఎక్కడా కనిపించటంలేదు."

"మీతో పర్సనల్‌గా మాట్లాడాలి. కాస్త ఇలా వస్తారా?" అని రేఖవైపు తిరిగి "క్షమించండి మీ మిత్రురాలిని ఇలా పక్కకు తీసుకెళ్తున్నందుకు" అన్నాడు.

కారు దిగి శర్మ దగ్గరకు నడిచింది లలిత. ఆమెతో మూడు నిమిషాలు మాట్లాడి ఏదో కవర్ అందించాడు శర్మ. అతను కవర్ అందించే సమయానికి అప్పుడే ఎదురుగా తననే చూస్తున్న సాగర్‌ను చూసింది రేఖ. దాంతో శర్మ కవర్ అందించటం ఆమె గమనించలేకపోయింది. అతను అందించిన కవర్‌ను తన బ్యాగ్‌లో పెట్టేసింది లలిత. తాను చేసిన ఈ పనిని రేఖ గమనించకపోవటంతో తేలిగ్గా నిట్టూర్చింది. తిరిగి వచ్చి కారులో కూర్చుని కారు స్టార్ట్ చేయబోతున్న లలితతో అంది రేఖ.

"అదిగో చూడు. మళ్ళీ ఆ సాగర్. మనల్ని వదిలేటట్టులేడు. రాలేదేమని నువ్వు అడుగుతున్నావుగానీ రాకుండా ఎలా ఉంటాడు చెప్పు" సాగర్‌ని చూపిస్తూ అంది రేఖ.

"పోనీలే. వాళ్ళ సంగతి మనకెందుకు? మనం ఇద్దరం ఎలా జంటపక్షులమో వాళ్ళూ అంతేనేమో. అందుకే ఎక్కడికెళ్ళినా మనలాగానే వాళ్ళుకూడా."

"ఇంతకీ ఏమంటున్నాడు మీ హీరో? ఏమిటిట సంగతి. పక్కకు పిలిచి మాట్లాడాల్సిన అంత ప్రియమైన విషయం ఏమిటిట?"

"ఆఁ ఏమీలేదు. రేపు సాగర్ పుట్టినరోజుట. పార్టీకి పిలిచాడు. వెళ్దామంటావా?"

"ఇది మరీ బాగుంది. పిలిచింది నిన్ను. నీకు ఇష్టమైతే వెళ్ళు. లేకపోతే లేదు. మధ్యలో నాకేం పని?"

"ఆయన నన్నొక్కదాన్నే ఆహ్వానించలేదు. నిన్నూ ఆహ్వానించాడు"

"ఆ సంగతి నీతో చెప్పాడా?"

అవునన్నట్టు తలూపింది.

"అంతగా ఇన్వైట్ చేయాలనుకుంటే ఎదురుగానే ఉన్నాగా! నన్నెందుకు స్వయంగా ఆహ్వానించలేదు? నిన్నొక్కదాన్నే ప్రత్యేకంగా పక్కకు తీసుకెళ్ళి పిలవటంలో ఆంతర్యమేమిటో?"

"అదే నేనూ అడిగాను. ఆయన్నే పిలవమని. ఆయనేమన్నాడో తెలుసా! ఆమె అసలే ఫైర్‌బ్రాండని మావాడు నిర్ణయానికి వచ్చాడు. చూశారుగా నన్ను చూడగానే ఆమెకెంత ఆగ్రహం కలిగిందో. ఇక పిలిస్తే నన్ను బతకనిస్తారా? అసలే బక్కప్రాణిని అన్నారు. అందులో నాకూ నిజమే కనబడింది. అందుకే నీ తరపున కూడా నేనే మాటిచ్చాను"

"ఏమిటీ మాటిచ్చావా! ఎందుకలా ఇచ్చావు? నా అభిప్రాయంతో పనిలేదా. నన్ను అడగక్కర్లేదా? మాటిచ్చేస్తే గంగిరెద్దులా అవునంటాననుకున్నావా? వారిద్దరితో పరిచయమైన తరువాత నువ్వు మా లలితలా లేవు"

"మహా! నువ్వన్నట్టు. నిజం చెప్పవే. సాగర్‌ను తలుచుకోకుండా ఒక్క క్షణం ఉంటున్నావా?"

లలిత ప్రశ్నకు జవాబివ్వలేకపోయింది.

"అందుకే. నా మాట విను. నువ్వు సరేనంటే నేను సాగర్‌తో మాట్లాడతాను. అతను కాదనడనే నా అభిప్రాయం. నువ్వు ఊఁ అంటే నేను రంగంలోకి దిగుతాను"

రేఖ జవాబేమి ఇవ్వలేకపోయింది.

"ఆఁ అన్నట్టు చెప్పటం మరిచాను. సాగర్ గ్రూప్ ఆఫ్ ఇండస్ట్రీస్‌లో నాకు తెలిసిన వ్యక్తి ఉన్నాడని చెప్పానుకదా! ఆయన నిన్న ఫోన్ చేశారు. ఈ కాంట్రాక్టు మనకే ఖాయమని చెప్పారు. అందుకు సంబంధించి ఏదో మాట్లాడాలిట. ఒక్కసారి నిన్ను కలవమన్నారు."

లలిత మాటలతో రేఖ మనసు ఒక్కసారి చెప్పలేని ఆనందంతో గంతులు వేసింది.

"నిజంగా! ఎంత మంచివార్త చెప్పావే! ఇప్పుడు నా మనసు చల్లబడింది. ఈ కాంట్రాక్టుతో మా కంపెనీ పరిస్థితులే మారిపోతాయి. సాగర్ గ్రూప్ ఆఫ్ కంపెనీస్‌తో టై అప్ అంటే మార్కెట్‌లో మన పరపతి రెట్టింపు అయినట్టే!" ఆమె మాటలకు పకపకా నవ్వింది లలిత.

"ఎందుకే నవ్వుతావు? ఇప్పుడు నేనన్నదాన్లో నవ్వు వచ్చే విషయమేమున్నది?"

"అందుకు కాదులే. ఏ పేరు చెబితే నీ మనసు తడబడుతుందో అదే పేరును నువ్వు నిత్యం నీ వ్యాపారంలో తలచుకోవాలి కదా అని నవ్వు వచ్చింది. సాగర్ పేరు చెబితేనే నీకు తేళ్ళూ జర్రులూ పాకుతాయంటావు. కానీ ఆ పేరుతోనే మార్కెట్ పరపతి రెట్టిం అవుతుందంటావు. చూశావా జీవితం. ఎంత చిత్రమైనదో. మనకు ఇష్టంలేని పేరునే నిత్యం ఏదో రూపంలో స్మరించుకోవలసి వస్తుంది. అటువంటి పరిస్థితుల్లో ఇగోలు పక్కకు పెడితే అంతా ప్రశాంతమే. వ్యక్తుల్ని తప్పుగా అర్థం చేసుకుని వారిని దూరంగా పెట్టటం మంచిదికాదు. ఎప్పుడెవరితో ఏం అవసరమొస్తుందో మరి!" శ్లేషతో అంటున్న లలితను మిర్రిమిర్రి చూసింది రేఖ.

"తల్లీ నీ చూపుల్లో వేడివాడి తగ్గించు. ఇక్కడ మలమలా మాడిపోయేలా ఉన్నాం" అంటున్న లలితను చూసి నవ్వేసింది రేఖ.

"రేపు పార్టీకి వస్తున్నట్టే కదా! మళ్ళీ మనసు మారుతుందా?" లలిత అడిగింది.

దాంతో రేఖకు మళ్ళీ మూడ్ ఆఫ్ అయినట్టయింది.

"నాకోసమైనా రావాలే"

"నీ కోసమా? అదేమైనా నీ అన్న పుట్టినరోజా లేక నీ మేనత్త కొడుకు పుటిన రోజా? నీకేం సంబంధం ఉందని నీ కోసం రావాలని ముడిపెడుతున్నావు?"

"పోనీ మా నాన్నగారి తమ్ముడి కొడుకు పుట్టిన రోజనుకో" నవ్వుతూ అంటున్న లలితను చూసి తనూ నవ్వింది.

"ఎంత చక్కగా చుట్టరికం కలిపేశావే! ఇంకా నయం మరో వరస చెప్పలేదు. అందుకు సంతోషం" తన అన్న పుట్టినరోజని చెప్పటం రేఖకు ఎందుకో ఆనందం కలిగించింది. అదే మేనత్త కొడుకు అని చెప్పివుంటే?"

"రేపు సాయంత్రం ఐదుగంటలకు మీ ఆఫీసుకు వస్తాను. అక్కడినుండి నా కారులో మనం పార్టీకి వెళ్దాం" అంటున్న లలిత మాటలకు అవునని అనలేదు. కాదనలేదు. మౌనంగా ఉండిపోయింది.

7

లలిత బలవంతం మీద సాగర్ పుట్టినరోజు పార్టీకి బయలుదేరింది.

ఆమెకు ఇష్టం లేకపోయినా బయలుదేరక తప్పలేదు.

అయితే సాదాసీదాగా బయలుదేరింది. ఆమె అలంకరణ చూసి విచిత్రంగా చూసింది లలిత. సరిగ్గా ఇంట్లో నుంచి బయలుదేరే ముందు తల్లికి చెప్పేందుకు లోపలికి వెళ్ళిన ఆమెను చూసి తృప్తిగా నిట్టూర్చింది సుమిత్ర. కూతురు రోజులాగా కాకుండా నిరాడంబరంగా తయారవటం ఆమెకెందుకో తృప్తినిచ్చింది. అక్కడే టేబుల్‌పై ఉన్న పూలచెండును తీసుకుని కూతురు తల్లో తురిమింది. అభ్యంతరం చెప్పబోయినా పట్టించుకోలేదు.

నెమ్మదిగా కారు డ్రైవ్ చేసుకుంటూ లలితతో సహా పార్టీ జరిగే ఫంక్షన్ హాలుకు చేరుకుంది. అప్పటికే అక్కడ చాలా కార్లు ఆగివున్నాయి. హాల్లోకి కాలు పెట్టీ పెట్టగానే మైకులో నుండి వినిపిస్తున్న పాటకు షాక్ తిన్నట్టయింది. సరిగ్గా ఆమె హాల్లోకి అడుగుపెడుతున్నప్పుడే మైకులో సాగర్ గొంతు నుండి పాట వినిపించింది.

"తలనిండ పూదండ దాల్చిన రాణి, మొలక నవ్వులతో మురిపించకే.." అని ఘంటసాల పాటను శ్రావ్యమైన గొంతుతో ఎత్తుకున్నాడు. హాలంతా పరికించి చూసింది. హాల్లో ఎవరూ పూలు పెట్టుకున్న ఆడవారు కనబడలేదు. తానొక్కతే పూలతో వచ్చింది. అంటే ఈ పాటను తనను గమనించే తనని ఆటపట్టించేందుకే పాడాడన్నమాట. కోపంతో ఆమె ముఖం ఎర్రబారింది. చేతులు బిగుసుకున్నాయి. ఆమె పరిస్థితి పక్కనే ఉన్న లలిత గమనించింది. ఆమె చేతిని పట్టుకుని నెమ్మదించమన్నట్టు సముదాయించింది.

"రాస్కెల్! చూడు. నన్ను చూసే పాడుతున్నాడు. సిగ్గుకూడా లేదు. అందుకే రానన్నాను. బలవంతంగా లాక్కువచ్చి ఈ అవమానాన్ని తీసుకొచ్చావు. ఇతనికి ఎంత త్వరగా బుద్ధిచెబితే అంత మంచిది"

కోపంతో అన్న ఆమె మాటలకు లలిత నెమ్మదిగా "నిన్ను చూసి పాడాడని ఎందుకనుకుంటున్నావ్? సాగర్ బాగా పాడతాడని చెబుతారు. అందులోనూ ఘంటసాల పాటంటే చెవికోసుకుంటాడట. ఘంటసాల పాటల్ని పాడేందుకే కొంతకాలం సంగీతసాధన కూడా చేశాడట. నీ నీడను చూసి నువ్వే భయపడుతున్నావెందుకో ఈ మధ్య?" అని అన్నది.

అప్పుడే వారిద్దర్నీ గమనించాడు శర్మ. వాళ్ళ దగ్గరకు అతను చేరుకోవటం. పాట ముగిసి చప్పట్లతో హాలు దద్దరిల్లి పోవటం ఒకేసారి జరిగింది.

"రండి రండి. సాగర్ మంచి గాయకుడు. అతను పాట పాడుతున్న సమయంలోనే మీరు సరిగ్గా అడుగుపెట్టారు. అందులోనూ ఈ పాటంటే అతనికి ప్రాణం. ఎన్నో పోటీల్లో ఈ పాటపాడే బహుమతి కూడా సాధించాడు" అని సాదరంగా ఆహ్వానించాడు.

కానీ, రేఖ మనసు కుతకుతలాడిపోతోంది. ఇక లాభంలేదు. సాగర్‌కు బుద్ధి చెప్పకపోతే తన మనసు మనసులో ఉండదని నిర్ణయించుకున్నది. ఎలా? ఎలా? ఆమె మనసులో ఆలోచన మొదలైంది. అది నెమ్మది నెమ్మదిగా మహావృక్షంలా తయారవసాగింది.

ఎస్... అవును. అలాగే చేయాలి. ఇంతకుమించి మార్గం లేదు. తాను అనుసరించే మార్గంలో కుతంత్రం ఉన్నా, కుచ్చితం ఉన్నా అమలు చేసి తీరుతుంది. ఇక వెనకడుగువేసే ప్రశ్నేలేదు. ఆమె ఆలోచనలు సాగుతుండగానే ఎవరో కూల్‌డ్రింక్ అందించారు. దాన్ని అందుకుని సిప్ చేయటం మొదలుపెట్టి ఎదురుగా సాగర్ నిలబడటం చూసింది. అతన్ని చూసి లలిత "హలో సాగర్‌గారు పుట్టినరోజు శుభాకాంక్షలు" అని చెప్పి షేక్‌హాండ్ ఇచ్చింది. రేఖకూ తప్పలేదు మరి. యాంత్రికంగా శుభాకాంక్షలు చెప్పింది.

అంతలోనే స్నేహితులంతా మళ్ళీ అతన్ని చుట్టుముట్టారు.

"సాగర్! మరో మంచి పాటపాడరా నీ గొంతు వింటుంటే ఎన్ని పాటలైనా వినాలనిపిస్తోంది" అని బలవంతం చేయటంతో సాగర్‌కు తప్పలేదు.

రేఖనే చూస్తూ "వలపు వలే తియ్యగా వచ్చినావు చల్లగా.." ఆ ప్రాంతమంతా ఈలలు, చప్పట్లు.

రేఖకు భరించటం కష్టంగా ఉంది. ఇందాక అంటే ఏదో యాదృచ్ఛికమని సర్దుకుపోవచ్చుగానీ, ఇప్పుడు మాత్రం ఎలా సర్దుకుంటుంది?

ఎప్పుడూ ఎక్కడా ఎదుర్కోని చిక్కుల్లో ఇరుక్కున్నట్లయింది ఇక్కడికి వచ్చి. ఇలా తనను టార్గెట్ చేస్తాడని ఊహించలేక లలిత మాట విని వచ్చి అతని ట్రాప్‌లో ఇరుక్కుపోయింది

ఇటువంటి వ్యక్తిని క్షమించటం సరికాదు. తప్పకుండా శిక్షించాల్సిందే. ఇందుకు అవసరమైతే కుతంత్రం వాడుకున్నా తప్పులేదు.

ఒకసారి నిర్ణయం తీసుకున్నదా ఇక వెనకడుగు వేసే ప్రశ్నే తలెత్తదు. ఇటువంటి విషయాల్లో ఆమె తీసుకునే నిర్ణయం కూడా దారుణంగానే ఉంటుంది. పాట ఎప్పుడు పూర్తయిందో గమనించే స్థితిలో లేదు.

పార్టీ మధ్యలోనే బయటకు వచ్చేస్తున్న రేఖను అనుసరించక తప్పలేదు లలితకు. ఆమె మధ్యలో ఎందుకు వచ్చేస్తోందో అర్ధంగాక తలపట్టుకుంది.

"పార్టీలో కూడా నన్ను వదిలిపెట్టలేదా రాస్కేల్. నన్నుచూసి అందరూ ఏమనుకుంటారనే ఆలోచన కూడా లేకుండా నాపైనే పాటలు పాడతాడా? ఎంత ధైర్యం? నా ఎదురుగా నిలబడి మాట్లాడ్డానికే అందరూ బెదురుతారు. అటువంటిది పదిమందిలో నా గురించే పాట పాడతాడా? వీడికి తిరుగులేని గుణపాఠం చెప్పాల్సిందే! ఈ రేఖ అంటే ఏమిటో, రేఖతో పెట్టుకుంటే జరిగేదేమిటో తెలియజెప్పాల్సిందే" ఆవేశంతో మాటలు రావటంలేదు.

"ఎందుకే అంత ఆవేశం. ఆ పాటలు నిన్ను గురించి పాడాడని ఏమున్నది. అవి బాగా పాపులర్ సాంగ్స్. అందులోనూ తలనిండ పూదండ దాల్చిన రాణి. పాట అతని ఫేవరెట్ సాంగ్ అట. దాన్ని కూడా నువ్వు నీకు ఆపాదించుకోవటం సరికాదు. కాస్త శాంతించు" లలిత అన్నది.

"పార్టీకి పూలు పెట్టుకొచ్చింది నేనొక్కదాన్నే! అది గమనించే పాడాడు. దుర్మార్గుడు వాణ్ణి వాణ్ణి" ఆగ్రహంతో మాటలు రావటంలేదు.

"అయినా సాగర్ గురించి నువ్వెక్కువ ఆలోచిస్తున్నావే! అతనికి అంత సీన్ లేదంటావ్. అతని ప్రతి అడుగును గమనిస్తున్నావ్? ఏమిటి కథ?"

"కథ లేదు, కాకరకాయ లేదు"

"ఇటువంటి ఆలోచనలే ఎప్పుడో ఒకప్పుడు కొంపముంచుతాయి. అప్పుడు మేమెవరం అమ్మాయిగారికి కనబడం. సాగర్‌తోనే ప్రపంచమవుతుంది. అప్పుడు చెప్పు ఈ కబుర్లన్నీ"

లలిత మాటలకు మౌనాన్ని ఆశ్రయించింది.

లలిత అన్నట్టు సాగర్ నామస్మరణ తప్పేటట్టులేదు. ఏ పేరుకైతే తాను దూరంగా ఉండాలని అనుకుంటోందో అదే పేరుగల కంపెనీతో వ్యాపారబంధం పెట్టుకోవాల్సి రావటం యాదృచ్ఛికం కావటం నిజమే! మన కిష్టంలేని వాటితోనే సంబంధ బాంధవ్యాలను కొనసాగేలా చూస్తాడనుకుంటా భగవంతుడు.

ఆడుతూ పాడుతూ ఎంతో ఉత్సాహంగా తన స్థాయి స్నేహితులతో కలిసి మెలిసి తిరిగే తాను ఇప్పుడేమిటిలా? పోనీ ఆ సాగర్ తనస్థాయివాడా? కాదు. తానంటే గౌరవం ఉన్నవాడా అంతకన్నాకాడు. పోనీ తన ఇగోను శాటిస్ఫై చేయగలడా అంటే అదీ లేదు. మరెందుకిలా తన మనసు అతన్ని వదలనంటోంది? త్వరగా దీనికేదైనా పరిష్కారం కనుక్కోవాలి. లలిత చెప్పిన ప్రపోజల్‌ని అంగీకరిస్తే? అమ్మో ఇంకేమైనా ఉన్నదా? తన పరువు ఏమికావాలి తన అభిజాత్యం ఏమైపోతుంది? స్నేహితులందర్నీ అహంతో కంట్రోల్ చేసే తనకు అతన్ని కంట్రోల్ చేయగల అవకాశంగానీ, శక్తిగానీ ఉంటాయా? పెళ్ళయిన తరువాత అతని ఆధీనంలోకి తానెళ్ళిపోయే పరిస్థితులు వస్తే?

"ఈ ఆలోచనలతోనే పిచ్చెక్కేటట్టున్నది. సుఖంగా ఉన్న ప్రాణానికి ఈ సాగర్ ఎక్కడ దాపురించాడు? ఎందుకిలా తనను వెంటాడుతున్నాడు? అతని ఉద్దేశ్యమేమిటో అసలు? లలిత ప్రపోజల్ తీసుకొచ్చిందిగాని దీనివెనుక అతనున్నాడా? ఉండి ఇదంతా లలిత ద్వారా నడిపిస్తున్నాడా? అతనంటే తనకెందుకు ఇంత సాఫ్ట్‌కార్నర్?

మిగిలిన వారితో మాట్లాడినట్టుగా అతనితో నిక్కచ్చిగా ఎందుకు మాట్లాడలేకపోతోంది? ఆఖరికి ఆ శర్మను కూడా ఖాతరు చేయని తన మనసు అతడితో ఎందుకు కాఠిన్యంగా ఉండలేకపోతోంది. ఇదంతా తన లోపమేనా? ఆలోచనలతో సతమతమయిపోతోంది. ఇందులో నుండి బయటపడేందుకు దారి కానరాక మనసు ఊగిసలాడుతోంది. ఆమె మనసు సాగర్‌వైపు ఆకర్షితమవుతున్న సమయంలో మళ్ళీ ఘనీభవింపజేసే అనూహ్య సంఘటన చోటుచేసుకున్నది.

8

శ్రీశైలం నుంచి హైదరాబాద్ వచ్చే రోడ్డు.

అప్పుడే చీకటి ప్రపంచాన్ని ఆక్రమించుకుంటోంది.

తాను త్వరగా మన్ననూరు చెక్‌పోస్టు దాటితే ఘాట్‌రోడ్డు అంతమవుతుంది. అక్కడి నుండి హైదరాబాద్ చేరుకోవటం తేలిక. ఘాట్ రోడ్డు దాటితే కొంచెం వేగంగా వెళ్ళవచ్చు. అమ్మకు ఎలా ఉన్నదో? స్నేహితులతో శ్రీశైలం వచ్చిన తనకు రూమ్‌కెళ్ళి ఆ పూట విశ్రాంతి తీసుకోవాలనుకున్నది. ఇంతలో డాడీ నుంచి ఫోన్. అమ్మకు మైల్డ్ హార్ట్‌స్ట్రోక్ తననే చూడాలని కలవరిస్తోందని, వీలైతే వెనక్కి వచ్చేయమని చెప్పారు. అమ్మను ఆస్పత్రిలో చేర్పించామని, భయపడాల్సింది లేదని కూడా చెప్పారు. అంత హడావుడిగా రావలసిన అవసరం లేదని, మర్నాడు ఉదయం బయలుదేరి రమ్మని అన్నారు.

అమ్మకు హార్ట్‌స్ట్రోక్ అని విన్నప్పటి నుండి రేఖ మనసు మనసులో లేదు. ఎలాగైనా వీలైనంత త్వరగా హైదరాబాద్ బయలుదేరాలని లలితకు చెప్పింది. ఆ కబురు విన్న తరువాత లలిత కూడా కంగారుపడింది పాపం. ఏదో సరదాగా గడపాలని వచ్చిన వీళ్ళందరి ఉత్సాహాన్ని తన కారణంగా నీరు కార్చటం ఎందుకని ఒక్కతే కారు తీసుకుని బయలుదేరింది. మామూలు కన్నా కొంచెం స్పీడ్‌గానే నడుపుతోంది.

మన్ననూరు చెక్‌పోస్టు దాటిన తరువాత హమ్మయ్య అనుకుంది. ఇక్కడినుండి రోడ్డు సాఫీగానే ఉంటుంది. మరో రెండు గంటల్లో తాను హైదరాబాదులో ఉంటుంది. నేరుగా ఆస్పత్రికి వెళ్ళి అమ్మని చూసేవరకూ మనసు నిలిచేటట్టులేదు. ఆమె ఆలోచనల్లో మునిగిపోయింది.

ఎదురుగా వస్తున్న ఏదో వాహనం భూతంలా మీదికి దూసుకు రావటంతో కంగారుపడి ఎడమ వైపుకు కారును తిప్పింది. దాంతో కారు రోడ్డు దిగింది. పక్కనే ఉన్న పొదల్లోకి దూసుకుపోయి అదుపు తప్పింది. ఆమె గుండెలు భయంతో వేగంగా కొట్టుకుంటోంది. ఏం చేయాలో పాలుపోక బ్రేక్ వేయటం కూడా మరిచిపోయింది. రోడ్డుకు పక్కనే ఉన్న చెట్టును కారు ఢీకొనటం, ఆమె పక్కనున్న డోర్ తెరుచుకోవటం, ఎగిరి అంత దూరంలో పడటం క్షణాల్లో జరిగిపోయింది.

క్షణాల్లో జరిగిన ఈ ప్రమాదాన్ని ఎదురుగా వస్తున్న వాహనంలోని వ్యక్తి చూసి తనకారు ఆపాడు. పరిగెత్తుకు వెళ్ళి రేఖ కారును పరిశీలించాడు. చెట్టుకు ఢీకొనటంతో కారు ముందుభాగం నుజ్జునుజ్జయింది. ఇంజన్ భాగం లోపలికి నొక్కుకు పోయింది.

కారు సంగతి సరే. అందులో ఉండాల్సిన మనుషులేరీ? అనుకుని చుట్టూ పరికించి చూస్తున్న అతను కారుకు అయిదారు అడుగుల దూరంలో చీకట్లో అచేతనంగా పడివున్న ఎవరో యువతిని గమనించాడు. ఆమె స్పృహ తప్పి పడిపోయివుంది. వెంటనే దగ్గరకు పోయి ఆమె నాడి చూశాడు. నాడి చేతికి తగలటంతో తెలుసుకుని తేలిగ్గా నిట్టూర్చాడు. ఆమెను తనవైపు తిప్పుకుని ముఖం చూసి ఉలిక్కిపడ్డాడు. రేఖ! ఈమె ఇటెందుకు వచ్చింది? ఎక్కడినుంచి వస్తోంది? జేబులో నుండి ఫోన్ తీసి గబగబా ఫోన్ చేశాడు.

"చెప్పరా! సాగర్ ఎక్కడిదాకా వచ్చావ్?" అటునుండి శర్మ గొంతు వినబడింది.

"అరేయ్ శర్మా! నేను రావటంలేదురా! అర్జంటు పనిబడింది. నువ్వూ రేపొద్దున బయలుదేరి వచ్చేసెయ్. అర్జంట్. తరువాత ఫోన్ చేసి వివరాలన్నీ చెబుతాలే" ఫోన్ పెట్టేశాడు.

అప్పుడు చూశాడు. ఆమె దుస్తులు పీలికలు పీలికలయ్యాయి. వెంటనే పరిగెత్తుకుంటూ తన కారు దగ్గరకు వెళ్ళి కారులో ఉన్న సూట్ కేసు తెరిచి, పైన ఉన్న బెడ్‌షీట్‌తో అంతే స్పీడ్‌గా వచ్చాడు. ఆ బెడ్‌షీట్‌ను ఆమెకు కప్పి రెండు చేతుల్తో ఎత్తుకుని తన కారు వెనక సీట్లో ఆమెను పడుకోబెట్టాడు. తాను డ్రైవింగ్ సీట్లోకి దూకినంత పనిచేసి గేరు మార్చి కారును వెనక్కి తిప్పాడు.

ఆమె ఇటువైపు రావటం ఏమిటి? తాను కూడా శ్రీశైలం బయలుదేరటమేమిటి? సరిగ్గా తాను అక్కడికి చేరుకున్న సమయంలోనే ఈ ప్రమాదం జరగటమేమిటి? అంతా దైవలీల. అదృష్టమంటే ఇదేనేమో? ఆలోచిస్తూ కొంచెం స్పీడుగానే కారు నడుపుతున్నాడు. రెండుగంటల ప్రయాణాన్ని గంటన్నరలో పూర్తిచేసి సిటీలోకి ప్రవేశించాడు. అదే స్పీడులో నేరుగా అపోలో ఆస్పత్రి ముందు కారు ఆపాడు. అప్పటికే డాక్టర్ ముకుందరావుకు పరిస్థితి అంతా ఫోన్‌లో వివరించి చెప్పటంతో కారు పార్కింగ్ స్పేస్‌లో అటెండర్స్‌తో సిద్ధంగా ఉన్నారు. ఒకరు ఆక్సిజన్ సిలిండర్ ట్రాలీతో ఉండగా మరికొందరు స్ట్రెచర్‌తో సిద్ధంగా ఉన్నారు. ఇద్దరు ముగ్గురు డాక్టర్లు కూడా అక్కడే ఉన్నారు. కారు ఆగటంతోనే ఆక్సిజన్ సిలిండర్‌ను కారు దగ్గరకు తీసుకెళ్ళాడు అటెండర్.

డాక్టర్ ముకుందరావు కారు డోర్ వద్దకు చేరుకుని లోపలికి తొంగిచూశాడు.

స్పృహలో లేని రేఖను గమనించి "మైగాడ్! ఈమె రేఖా ఇండస్ట్రీస్ ఛైర్మన్ సుదర్శనరావుగారి అమ్మాయి" అంటూ చేయి తీసుకుని నాడి చూసి తృప్తిగా నిట్టూర్చాడు. ఆయన సూచన మేరకు ఆమెను స్ట్రెచర్ పైకి మార్చి పరుగులు తీస్తూ లోపలికి తీసుకెళ్ళారు.

వెంటనే ఎమర్జెన్సీ వార్డ్‌లోకి మార్చి ఆక్సిజన్ మాస్క్ తగిలించి పరుగులాంటి నడకతో ఆమెను ఐ.సి.యూలోకి మార్చారు ఒకరు కాదు ఇద్దరు కాదు. ఆస్పత్రిలో పేరుబడ్డ డాక్టర్లంతా ఆమె దగ్గరికే అటెండయ్యారు. డాక్టర్లు అంత కేర్ తీసుకుంటుండటంతో పేషెంట్ ఎవరోఒ ఇంపార్టెంట్ అనుకుని సిస్టర్స్, ఇతర స్టాఫ్ అలర్ట్ అయ్యారు.

అర్ధగంట తరువాత డాక్టర్ ముకుందరావు బయటకు వచ్చాడు. ఆయనతో పాటు డాక్టర్లు కూడా ఉన్నారు.

వరండాలో కుర్చీలో కూర్చున్న సాగర్‌ను చూసి, "అంతగా కంగారుపడాల్సిందేమీ లేదు. వాళ్ళ నాన్నకు కబురు చెయ్యి. అంతా ఆయనే చూసుకుంటాడు. నీకెందుకు శ్రమ?" అన్నాడు.

"శ్రమ కాదు డాక్టర్. మానవత్వం. ముందుగా ఈ సంగతి పోలీసులకు తెలియజెయ్యాలి. కేసూగ్రటా లేకుండా చూడమని చెప్పాలి. ఆ తరువాత ఆమె అమ్మానాన్నలకు. అంత కంగారు పడాల్సిందేమీ లేదంటున్నారు కదా!"

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments